

Hulde aan de heer
OLIVIER VANNESTE

10 jaar
Gouverneur van West-Vlaanderen

Provincie West-Vlaanderen

Hulde aan de heer Olivier Vanneste
door de Provincieraad van
West-Vlaanderen ter gelegenheid
van de viering van zijn 10-jarig
ambtsjubileum als
Gouverneur van West-Vlaanderen

3 oktober 1979 - 3 oktober 1989

Brugge,
Provinciaal Hof,

dinsdag 3 oktober 1989

*Olivier Vanneste
Gouverneur van West-Vlaanderen
sedert 1979
Buitengewoon Hoogleraar
K.U.-Leuven sedert 1969
portret door Rik Vermeersch*

dr. ec. Olivier Vanneste
10 jaar
Gouverneur van West-Vlaanderen

Op 3 oktober 1989 te 10.30 uur werd in de Provincieraadzaal de eerste vergadering van de Provincieraad van de maand oktober gehouden. De heer Henri d'Udekem d'Acoz, Voorzitter van de Provincieraad, opende de vergadering.

Naast de Provincieraadsleden waren dit jaar, op deze eerste vergadering, waarbij hulde zou worden gebracht aan Gouverneur Olivier Vanneste, uitzonderlijk in de Provincieraadzaal ook aanwezig:

Mevrouw Olivier Vanneste, met kinderen, schoonkinderen, familie en vrienden,

Mevrouw en Baron Pierre van Outryve d'Ydewalle, Eregouverneur van West-Vlaanderen,

De Westvlaamse Burgemeesters,

De Erevoorzitter en Eremandatarissen van de Bestendige Deputatie en de Provincieraad,

De Ambtenaren van de Gedeconcentreerde Rijksdiensten die deel uitmaken van het Coördinatiecomité,

Het Kaderpersoneel van de Provincie en het Personeel van het Kabinet van de heer Gouverneur,

De leden van de Pers.

Voorafgaand aan de feestelijke zitting sprak Gouverneur Olivier Vanneste, traditioneel bij de eerste vergadering van oktober, zijn rede uit, dit jaar onder het thema "Verschuivingen op de Arbeidsmarkt in West-Vlaanderen".

De muzikale intermezzo's bij de academische zitting werden gebracht door het Trio Watervliet uit Brugge.

*Een zicht op de Raadzaal tijdens de academische zitting.
Vooraan herkennen we Eregouverneur en mevrouw P. van Outryve d'Ydewalle,
Ondervoorzitter J.C. Laurent, Erevoorzitter E. Dousy en Eregeëdeputeerde L. Gillon.*

Na het Moderato van Carl Stamitz door het Trio Watervliet, opent de heer Henri d'Udekem d'Acoz, Voorzitter van de Westvlaamse Provincieraad, de academische zitting en houdt, namens de Provincieraad, volgende toespraak:

Mijnheer de Gouverneur,
Mijnheer de Eregouverneur,
Mevrouw en Heren van de Bestendige Deputatie,
Mevrouwen en Heren van het Bureau van de Provincieraad,
Waarde Collega's uit de Provincieraad,
Mijnheer de Erevoorzitter,
Mevrouwen en Heren Eregedeputeerden en
Ereprovincieraadsleden,
Heren Burgemeesters,
Geachte Vergadering,

Zeebrugge, vrijdagavond 6 maart 1987, vijf over zeven. De Britse veerboot "Herald of Free Enterprise" maakt zich klaar voor de overtocht naar Dover. Twintig minuten later gebeurt de ramp waarvan men dacht dat ze niet kon gebeuren. Amper twintig minuten volstaan om de Herald in een stalen massagraf te veranderen. Balans: 189 doden, doch ook 367 geredden.

Twaalf minuten na het eerste alarm is Gouverneur Vanneste reeds ter plaatse. Onmiddellijk installeert hij een crisiscentrum en neemt kordaat de leiding van de crisisstaf én van de hele operatie op zich. Reddingsoperaties komen in een mum van tijd op gang. Heel West-Vlaanderen wordt gemobiliseerd.

Eerste vaststelling die onze Gouverneur doet: te weinig ziekenwagens. Prompt beveelt hij alle beschikbare ambulances uit de regio op te roepen. Een succes, want niemand moet - tussen het aan land stappen en het vervoer naar het ziekenhuis - langer dan een minuut wachten.

Tweede vaststelling: de duikers melden veel gekwetsten. De Gouverneur beslist ogenblikkelijk dat enkel nog gewonden per ambulance vervoerd mogen worden.

In Brugge eist hij alle bussen van het openbaar vervoer op voor het transport van de niet-gewonde drenkelingen. Hij ziet dat de kou een probleem wordt en laat meteen in de ziekenhuizen en bij het leger dekens halen. De ziekenhuizen worden gewaarschuwd dat mogelijks zwaar gewonde patiënten onderweg zijn.

Als onderdak voor de niet-gewonde schipbreukelingen schakelt de Gouverneur het vakantiecentrum "Duinse Polders" en de marine-basissen van Sint-Kruis en Zeebrugge in. Daar laat hij een ploeg geneesheren aantreden.

In één woord: door toedoen van Gouverneur Vanneste komt een waar reddingsapparaat op gang en het rampenplan rolt als een sneeuwbal. "Allen", zei Premier Thatcher, "mogen, om de snelheid waarmee de reddingsactie werd ingezet en de doeltreffendheid waarmee tijdens de nachtelijke uren en daarna werd gewerkt, beloofd worden. Zonder al deze zorgen en de inzet van allen zou de tragedie nog veel groter geweest zijn."

Op 25 mei 1987 wordt Gouverneur Vanneste, samen met de vertegenwoordigers van de diverse diensten en instellingen die zich bij de dramatische ramp zo grootmoedig hadden ingezet, op het Koninklijk Paleis te Brussel ontvangen. De Britse Koningin kent Gouverneur Vanneste het ereteken "Honorary Knight Commander of the Most Excellent Order of the British Empire" toe, de hoogste verermerking die een buitenlander in Engeland te beurt kan vallen.

Gouverneur Vanneste zelf verklaarde in een recent interview naar aanleiding van zijn tienjarig ambtsjubileum: "Het meest frappante evenement van mijn tienjarige ambtsperiode is zonder enige twijfel de operatie rond de Herald geweest. De konfrontatie met een ramp als deze en de enkele minuten om een rampenplan op gang te brengen en aan de omstandigheden aan te passen, is iets dat zeker blijft." Ik zou er, Geachte Vergadering, gerust durven aan toevoegen dat een snelle reactie bij een ramp van dit formaat zonder meer het belang aantoonde van het intermediair niveau en de goed werkende structuur van de Provincie. Een provinciebestuur staat immers, in vergelijking met de centrale overheid, veel dicht bij hetgeen zich op haar grondgebied afspeelt en kan

beschikken over middelen die niet binnen het bereik van de gemeenten liggen.

De gevolgen van het Herald-drama zijn zo beperkt als mogelijk gebleven dank zij de bijzondere verdienste van onze Gouverneur. Terug denken aan de Herald-episode, is de herinnering van velen aan een Gouverneur, die er in slaagde de solidariteit onder alle Westvlamingen te bewerkstelligen.

Het weze eveneens gezegd dat Gouverneur Vanneste, in het verlengde van de tragedie, in de loop van 1988 voor de uitwerking van maar liefst drie rampenplannen voor West-Vlaanderen zorgde: één inzake nucleaire risico's, één betreffende ondergrondse leidingen en één aangaande rampsituaties op de Noordzee.

Niet alleen in de Herald-episode heeft Gouverneur Vanneste blijk gegeven van zijn toewijding aan de provincie West-Vlaanderen. Zijn liefde voor onze provincie mocht al blijken toen de jonge en briljante econoom in 1967, onder de leiding van Prof. Dr. Gaston Eyskens, met het proefschrift "Het groeipoolconcept en de regionaal-economische politiek - Toepassing op de Westvlaamse economie" tot Doctor in de Economische Wetenschappen promoveerde. Hetzelfde jaar nog werd hij aan de Kortrijkse KULAK tot Buitengewoon Hoogleraar benoemd. Een jaar later mocht hij voor zijn doctoraatsverhandeling de Pro-Civitateprijs in ontvangst nemen. Inmiddels had hij zich her en der al naam en faam weten toe te meten, met een palmares van economisch-wetenschappelijke publicaties en bijdragen, waaronder economische regioscopes van alle Westvlaamse arrondissementen. Voor zijn totaal wetenschappelijk oeuvre werd hij in 1969 overigens met de Prof. Dr. E. Vlieberghprijs bekroond.

Eenzelfde zin voor analyse en prospectief denken kenmerkten Gouverneur Vanneste ook als Directeur van de Westvlaamse Economische Raad en van het Westvlaams Economisch Studiebureau, waar hij uitmuntte op het vlak van het uitdokteren van modaliteiten om nieuwe industrieën, die de tewerkstelling in de Provincie moesten verhogen, aan te trekken. Zijn studie "Richtplan voor de ruimtelijke ordening en ontwikkeling van de Westvlaamse gewesten" van 1968 is een macro-economisch onderzoek, waarvan de bevindingen inmiddels overal in de Provincie

toepassing hebben gevonden. Alle in de studie geprojecteerde industrieterreinen zijn hetzij volledig uitgerust, hetzij in volle werking. Bovendien is West-Vlaanderen al jaren een provincie met een dalend werkloosheidscijfer.

Van 1977 tot 1979 was Gouverneur Vanneste Directeur-Generaal van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij. Zijn gouverneurschap lag ergens in de lijn van de verwachtingen. Voor hem was het de bekroning van een loopbaan, geheel en al in dienst van de provincie West-Vlaanderen, die hij overigens "een diamant met vele facetten" noemt.

Over zijn opdracht spreekt hij zich als volgt uit: "Het 19de eeuwse "Law and Order" heeft plaats gemaakt voor meer hedendaagse accenten op het concrete beheer én voor een coördinerende en stimulerende functie in de welvaarts- en welzijnsfeer". Dat doet hij zonder meer door zich steeds vaker op het publieke forum te begeven, door zijn alertheid en zijn wil om actuele problematieken uit de impasse te halen.

De overbrugging onderwijs-industrie en de samenwerking tussen alle herscholingsvormen als oplossing voor de "gap" werkloosheid-werkgelegenheid, een systematisch beleid om de vergrijzing van de bevolking in onze provincie te ondervangen, de participatie van de bevolking aan een oplossing voor het prangende milieuprobleem, de stimulering van de bereidheid tot delen om aan de Derde-wereldproblematiek tegemoet te komen en, wat cultuur betreft, de participatie van de bredere lagen van de bevolking als streefdoel, ... tot daar een lukrake greep uit de talrijke materies die ONZE Gouverneur ten zeerste beroeren en die hij momenteel in beleidsopties vaste vorm wenst te geven. Zijn kennis, inzichten en prognoses zijn voor de Provincieraad een basis, een houvast en een denkpatroon om de provincie West-Vlaanderen in optimale conditie naar de volgende eeuw te loodsen.

Zijn aanwezigheid in de Provincieraad - hoe kan het anders- wordt dan ook ten zeerste naar waarde geschat. Vandaag druk ik dan ook heel speciaal de hoop uit dat de wederzijdse verstandhouding tussen de Gouverneur en de Provincieraad uitstekend moge blijven. Voorts is het onze

wens dat Gouverneur Vanneste niet alleen de vertegenwoordiger van de Nationale Regering en van de Vlaamse Executieve in de Provincie zou zijn, maar evenzeer een vertrouwensman bij deze instanties om aan het intermediaire orgaan dat de Provincie is, meer bevoegdheden en meer slagkracht te geven.

Mijnheer de Gouverneur, namens de Provincieraad wil ik U danken voor Uw onversaagde inzet, Uw loyaliteit en Uw integriteit. Ik betuig U dan ook onze oprechte waardering en wens U "ad multos annos" als Gouwheer van een welvarend West-Vlaanderen.

Vervolgens spreekt de heer Hendrik Olivier, Gedeputeerde, namens de Bestendige Deputatie, tot de vergadering :

Mijnheer de Voorzitter,
Mijnheer de Gouverneur,
Hooggeachte Vergadering,

Ter gelegenheid van het 10-jarig ambtsjubileum van Gouverneur Olivier Vanneste, heeft de Provincieraad van West-Vlaanderen, op voorstel van de Bestendige Deputatie, beslist deze - weze het een relatief korte - bestuursperiode te onderstrepen door het inrichten van een eerder intieme academische zitting, waarop zouden aanwezig zijn en het thans ook zijn :

- de Gouverneur zelf, zijn Echtgenote, Familieleden en Vrienden
- de Eregouverneur en zijn Echtgenote,
- de Leden van de Bestendige Deputatie, de Provincieraadsleden, de Provinciegriffier en de Eremandatarissen
- het Personeel van het Kabinet van de Gouverneur
- de Ambtenaren die de Algemene Administratie van de Provincie vertegenwoordigen en de Ereambtenaren
- de Ambtenaren - vertegenwoordigers van de Gedeconcentreerde Administraties in de Provincie West-Vlaanderen
- de Vertegenwoordigers van de Pers
- en niet in het minst degenen die de ledematen van onze Provincie besturen, zijnde de Burgemeesters van onze Steden en Gemeenten.

De bedoeling was dus wel dit initiatief in te kleden in een zuiver provinciale sfeer. Wij danken U allen voor het goed gevolg dat U aan onze uitnodiging gaf.

Wanneer de heer Olivier Vanneste op 28 september 1979 benoemd werd tot Gouverneur van de Provincie, was West-Vlaanderen in rouw, gevolg aan het plots en vroegtijdig afsterven van wijlen Gouverneur Leo Vanackere, benoemd tot Gouverneur op 1 juni 1979 en gestorven op 23 augustus 1979.

Deze al te korte bestuursperiode werd voorafgegaan door het lange regnum van Gouverneur Pierre van Outryve d'Ydewalle, benoemd na de bevrijding einde 1944, en die tot 7 januari 1979, met een edele en krachtige hand zijn Provincie heeft geleid.

De Westvlamingen zijn hem niet vergeten. Zij zijn hem erkentelijk, en ons allen verheugt het bijzonder dat hij, samen met zijn echtgenote, vandaag in ons midden is en dat wij hen hier beiden hartelijk mogen begroeten.

Dat gouverneur Vanneste andere accenten zou leggen, anders zou voorkomen, het anders zou doen dan zijn voorgangers, is het vanzelfsprekend gevolg van zijn anders zijn, zijn andere aanleg, zijn andere opleiding.

Alras konden wij in de Bestendige Deputatie ervaren dat geen enkel cijfer een geheim is voor onze Gouverneur. Vooral op gebied van tewerkstelling, op welk vlak hij trouwens gans zijn carrière heeft toegespitst, verpulvert de Gouverneur :

- alle statistieken over werklozen en werkwilligen
 - alle statistieken over stijging en daling van de produktie, in die of andere sectoren, in die of andere streken of regio's
 - de statistieken over industrieën, havens en K.M.O.'s
 - de statistieken over produktiesector en dienstensector.
- Zelfs de statistieken over tekorten en overschotten van drijfmest en de produktie ervan per varken, hebben voor hem geen enkel geheim!

Het economisch leven dat is zijn leven, of beter: WAS zijn leven.

Want onmiskenbaar heeft Gouverneur Vanneste zich aangepast aan de breedomvattende werkkring van het Gouverneurschap in een Provincie waar hij op zeer efficiënte wijze zijn taak waarneemt :

- als inspirator in veiligheidstaken van de rijkswacht, politie of leger (is zijn opleiding als reserveofficier daar soms niet vreemd aan?).
- als organisator van de grootscheepse reddingsactie bij de scheepsramp te Zeebrugge.
- als vernieuwer van soms sluimerende ideeën van intercommunales.
- als tussenpersoon naar de gemeentebesturen toe.
- en niet in het minst als coördinator van de vele gedecentraliseerde diensten in de Provincie.

Wie anders dan Eregouverneur van Outryve d'Ydewalle, was beter geplaatst om de evolutie van het Gouverneursambt aan te voelen en te beschrijven zoals hij het deed in zijn rede voor de Provincieraad op 2 oktober 1978, de vooravond van zijn opruststelling.

Gretig, en met dank, heb ik dan ook gebruik gemaakt van de toelating mij door de Eregouverneur gegeven, om uit dit rijk gestoffeerd arsenaal gegevens te putten.

- Het was de heer Eregouverneur die erop wees dat
- de Gouverneur als het ware de afstammeling in rechte lijn is van Napoleon Bonaparte, de eerste Consul.
 - zowel de Préfet in Frankrijk, als de Commissaris van de Koningin in Nederland, als de Gouverneur van de Provincie in België, enerzijds de plicht hadden op zelfs slaafse wijze uit te voeren "les ordres du Gouvernement".
 - zij anderzijds gekend en gevreesd waren voor hun mateloos despotisme waarmede een Gouverneur, ik citeer "de verknechting van de Provincies moest bewerken".
 - vergeten we ook niet dat de jaren 1850 nog de tijd van de diligence waren en de Provincies "dagen ver" van het centrum Brussel lagen. Het was dus nodig voor de eenheid van die jonge artificiële Belgische Staat, te kunnen rekenen op de vaste, sterke en betrouwbare hand van de Gouverneur.
 - zò werd de Gouverneur door de wetgever gewild, om de macht en mogelijkheden van de Provinciale Overheid aan banden te leggen.
 - wantrouwen en zelfs vijandschap zijn de juiste woorden om de verhouding Gouverneur - Provinciale Overheid te kenmerken ;
 - de Gouverneurs waren toen ook politiekers bij uitstek, en van het zuiverste karaat ; ze vertegenwoordigden de regering (een politieke regering) en werden om de beurt Minister en Gouverneur. Het woord "kiesagent" of "kiesdraver" was in gene dele overdreven.
 - de meesten van hen waren trouwens ook parlementairen, totdat de wet van 26 mei 1848 aan deze interessante cumul een einde stelde.
- Maar traag en zeker hebben wij de evolutie naar de "moderne Gouverneur" beleefd.
- vanzelfsprekend is hij nog steeds de vertegenwoordiger van de Koning en de Regering in de Provincie.

- maar hij is ook - en ik zou bijna zeggen vooral - de pleitbezorger van de Provincies bij de Koning, de Regering en de Centrale Administraties geworden.

Dit facet van zijn ambt heeft Gouverneur Vanneste begrepen en ten volle uitgeoefend.

Van deze gelegenheid wil ik nog gebruik maken om namens de Bestendige Deputatie aan de Burgemeesters te zeggen hoezeer de Provincie het op prijs stelt om samen met hen te besturen.

De Provincie wenst zeker niet in de eerste plaats een controlefunctie uit te oefenen, maar integendeel een functie van bemiddeling en, waar het kan, van raad en hulp, dit met zijn mandatarissen en óók, en niet in het minst, met zijn ambtenaren. Op deze wijze is het dat wij voor onze Westvlamingen een goed bestuur kunnen vormen.

Moge de viering van dit ambtsjubileum van Gouverneur Vanneste nogmaals een affirmatie zijn van onze wil om met een gedecentraliseerd bestuur de bevolking ten dienste te staan.

Ook dat is het streven van Gouverneur Vanneste, waarvoor wij hem dank zeggen, en aan wie wij onze beste wensen voor de toekomst overmaken.

Ad Multos Annos

Tenslotte houdt de heer Remi De Clerck, Provinciegriffier, een toespraak namens de Provinciale Administratie :

Mijnheer de Gouverneur,
Geachte Mevrouw en Familie,
Mijnheer de Voorzitter van de Provincieraad,
Dames en Heren Provincieraadsleden,
Mijnheer de Eregouverneur en Mevrouw d'Ydewalle,
Geachte Eremandatarissen,
Mevrouw en Heren Burgemeesters,
Geachte Genodigden,

Mag ik, heel even maar, uw indulgentie :
U zal willen aannemen dat ik me als derde en laatste in de rij van sprekers in een weinig comfortabele positie bevind.

Na alles wat reeds over de jubilaris en zijn ambt is gezegd, zou ik me eigenlijk moeten kunnen beperken tot een kort adres aan de gevierde en besluiten met een zeer gemeend, doch eerder lakoniek klinkend: "graag sluit ik mij dan ook aan bij de hulde gebracht door hen die mij hier op dit spreekgestoelte voorafgingen... "

Natuurlijk kan ik dit niet...

Als woordvoerder van het personeel en directe medewerker van de heer Gouverneur wordt van mij op zijn minst verwacht, primo ergens een persoonlijke aparte toets aan te brengen aan het beeld dat hier van de jubilaris werd geschetst en secundo - dit lijkt me een goede gedachte - als tolk van de administratie - vandaag toch - une fois n'est pas coutume - gelijke tred te houden met hen die vanuit het beleid zijn figuur hebben belicht.

Mijnheer de Gouverneur,

Tien jaar zijn verlopen sinds U, bij manier van spreken, bij ons definitief uw intrek nam - dit wil zoveel als zeggen dat U voor velen onder ons geen onbekende meer was. Niet dat U zo frekwent op de Provinciale Administratie kwam, doch af en toe viel U wel eens binnen om voor één en ander uw licht op te steken. Dat U hiervoor al eens minder de top van de administratie consulteerde had wel

zijn redenen. Als jong directeur van het Westvlaams Economisch Studiebureau kwam U er wel eens informeren hoe bij het concipiëren en uitvoeren van bepaalde opdrachten juridische hinderpalen uit de weg moesten worden geruimd, en kreeg U er integendeel soms nieuwe obstakels voor de voeten geworpen. Ik vermoed dat het daar is - maar ik kan me natuurlijk vergissen - dat U een zekere, weliswaar lichte, allergie aan juristen hebt overgehouden. Alhoewel - 't zal misschien in een onbewaakt ogenblik geweest zijn, zoals we er allemaal wel eens één meemaken - U hebt moeten bekennen "toch al één en ander van hen te hebben opgestoken". Dat is voor U en niet minder voor ons een troostende gedachte.

Waar regionale economische ontwikkeling tot dan toe zowel op het vlak van de theorie - uw doctoraal proefschrift over "het groeipoolconcept" loog er niet om - als op dat van de actie, namelijk de vestiging van nieuwe bedrijven en de reconversie van oudere, uw levenswerk was geweest, viel U een totaal nieuwe opdracht te beurt. U kreeg meteen tot taak te zorgen voor de tenuitvoerlegging van wetten, decreten en besluiten van algemeen bestuur, voor de handhaving van orde en rust in de provincie, voor de veiligheid van de personen en de eigendommen en, last but not least, voor uw participatie aan het beleid...

Het betekende voor U een nieuwe en boeiende uitdaging. Wat wij, na korte tijd met U te hebben samengewerkt het eerst ontdekten, was uw groot adaptatievermogen aan de nieuwe situatie.

Hoewel in uw vorige werkkring een geheel andere organisatiestructuur was opgezet en werkmethodes waren uitgebouwd waarmee U sinds jaren vertrouwd was en die U zich trouwens ook eigen had gemaakt, heeft het niet lang geduurd voor U de gang van zaken en het verloop van procedures in de Provinciale Administratie door had. Het was voor U zeker even wennen - om het op zijn zachtst uit te drukken...

Het zal, voor wie de administratie ietwat kent, wel geen verwondering wekken dat U het toch wat lastig had met die erfenis die ons begin van de 19de eeuw door Napoleon werd nagelaten, namelijk die van de pyramidale organisatiestructuur die hij vanuit het leger aan de administratie had opgelegd, en die door haar rigide

hiërarchische lijn weinig neiging tot souplesse noch efficiëntie vertoont.

U hield er zeker geen complex aan over, doch zocht onmiddellijk naar mogelijkheden om correcties aan te brengen. Ook de enorme waaier van bevoegdheden, het brede spectrum van activiteiten, bleef bij U niet lang met "Nacht und Nebel" omfloerst.

Met een vroeger opgedane ervaring en een schrandere geest wist U al gauw het essentiële van het bijkomstige te onderscheiden, op de essentie der dingen af te gaan en alleen tot de kern van het probleem door te dringen, de rest doet U met een brede lach af als "peanuts".

De bekommernis voor een goede werking van de administratie in het voordeel van het provinciaal beleid en van de gewone burgers staat bij U prioritair.

"Efficiëntie en kwaliteit" twee grote begrippen rond wier as het modern bedrijfsmanagement draait, wil U terecht in de administratie ingang doen vinden. U hebt krachtadig de invoering van de informatica ondersteund en verwacht dat, in samenwerking met het Provinciaal College en de toewijding van het ambtenarenapparaat, het netwerk voor gegevensuitwisseling tussen de diverse diensten binnen afzienbare tijd niet alleen wordt voltooid maar tevens goed functioneert.

Voor de gang van zaken in de diensten hebt U één devies: doen werken en laten werken. Uw "management by exception" is de beste illustratie hiervan: enkel ingrijpen als het nodig is. En komt daar wel eens heibel bij te pas, dan is dat bij U snel vergeten en, wat betrokkenen niet steeds vermoeden, zijn de rimpels gelijk weer gladgestreken.

De jongste implicaties van de regionalisering op de personeelsstructuur van het Provinciebestuur blijven een bestendige bron van kommer. Bij U kan het niet langer dat straks drie soorten kaders en statuten op ons personeel van toepassing zouden zijn: één zuiver provinciaal, één - weliswaar geringer maar toch - louter nationaal en nog een ander regionaal. Uw bemoeiingen bij de hogere instanties om hier dringend eenheid en duidelijkheid in te scheppen getuigen van uw diepe bekommernis onze ambtenaren zekerheid van standplaats en carrière te blijven waarborgen. Ook de verdere vorming van het personeel ligt U nauw aan

het hart: niet enkel en alleen uit oogpunt van efficiëntie maar tevens ook, en niet het minst, om het feit dat de "toegevoegde waarde" die permanente vorming met zich brengt, de ambtenaar beter laat functioneren, wat hem tenslotte ook gelukkiger maakt.

Het imago van het Provinciebestuur naar de burgers toe is ook een grote zorg. Het kwaliteitslabel dat de gevoerde correspondentie moet dragen, zowel formeel als inhoudelijk, en ook de ontvangst die de gewone burger in de kantoren te beurt valt, houden permanent uw aandacht gaande.

Voor het bekomen van het ene hebt U echter soms al wat meer geduld nodig dan voor het andere, en daar kunt U ook, na een terecht oplopen van uw bloeddruk, soms het lachen niet onderdrukken.

De Franse filosoof Henri Bergson beweerde ooit: "dat het precies de lach is die de mens van de andere wezens onderscheidt..." en die eigenschap is U zeker niet vreemd.

Zelfs als het al eens minder goed gaat, zelfs als U al eens boos wordt, kan plots uw lach in opeenvolgende salvo's weergalmen.

Dit is trouwens, ik zou bijna zeggen een fysieke exponent van uw humanistische visie op mens en maatschappij: relativerend toekijken en beseffen dat wat men au serieux neemt ook met een lach kan gekruid worden. Lachen behoort immers ook tot de ernstige dingen van het leven.

Uw hang naar responsabilisering in de administratie is een niet minder kenmerkend facet van uw persoonlijkheid. Het beruchte, niet wetenschappelijk gedefinieerde, maar voor iedereen begrijpelijke "paraplusysteem" biedt bij U, voor degene die het wil hanteren, niet de minste veiligheid. Verantwoordelijkheid, en dan nog 't best geïndividualiseerd, is één van de hoekstenen van uw denken over het functioneren van de diensten. U hebt daar trouwens zelf nooit moeite mee gehad. Uw optreden in de ramp met de "Herald of Free Enterprise" en andere moeilijke omstandigheden waarin U het ambt van Gouverneur uitoefende hebben dit voldoende geïllustreerd. Trouwens is in het kader daarvan bij U niets onbespreekbaar. Responsabilisering vraagt duidelijke dus goede afspraken en dit kan enkel in een uitwisseling van

ideeën en bevindingen waarvoor U open staat, 't zij men het U vraagt, 't zij U zelf spontaan het initiatief daartoe neemt...

Tenslotte is er dat aanstekelijk dynamisme waarmee U de vele activiteiten aan uw Ambt verbonden, uitvoert. Het enthousiasme waarmee U de verdere uitbouw van Zeebrugge, de werking van de Waterzuiveringsmaatschappij, de problematiek van de tewerkstelling, de verdere economische expansie, de milieuproblematiek, het toerisme en zoveel andere aspecten van het leven in onze provincie benadert, getuigen van die diepe levenswil er iets van te maken, namelijk dat wat de Amerikanen in al hun nuchterheid toch zo treffend definiëren als "to do a good job".

Voor dat alles, Mijnheer de Gouverneur, in naam van gans het personeel, onze oprechte waardering en gemeente felicitaties met uw tienjarig ambtsjubileum, waarbij wij ook graag uw echtgenote en familie betrekken, die steeds de thuisbasis verzorgen waar U verpozing en rust kunt vinden en kracht en moed opdoen om verder uw taak naar best vermogen uit te voeren. Gemeente wensen ook dat het U en de uwen goed moge gaan, in de jaren die nog komen vóór de voltooiing van uw ambtstermijn; dat U succes moogt kennen in alles wat U nastreeft en onderneemt; en tot slot, dat de permanente zorg en actie, om samen met de verkozen mandatarissen, en de steun van een efficiënt en dynamisch werkend bestuursapparaat, verder van West-Vlaanderen een welvarende provincie te maken in het éénwordend Europa van de negentiger jaren, tot de uiteindelijke bekroning van uw loopbaan mogen leiden.

Ik dank U.

Na het Adagio en Scherzo Allegro uit "Six Divertissements" voor fluit, viool en cello van Joseph Haydn, uitgevoerd door het Trio Watervliet, wordt aan Gouverneur Olivier Vanneste een herinneringsgeschenk aangeboden in de vorm van zijn geschilderd portret, dat zal worden geplaatst in de portrettenreeks van Gouverneurs in de Balkonzaal van het Provinciaal Hof.

Het portret werd geschilderd door kunstschilder Rik Vermeersch uit Meulebeke.

Ook mevrouw O. Vanneste werd ter gelegenheid van de viering in de bloemetjes gezet.

*Gouverneur O. Vanneste
dankt voor de viering bij zijn tienjarig ambtsjubileum.*

Wederwoord van dr. ec. Olivier Vanneste,
Gouverneur van West-Vlaanderen

Het is vandaag inderdaad, dag op dag, 10 jaar geleden dat ik in handen van Z.M. de Koning de eed heb afgelegd. Deze tien jaar zijn als een rukwind voorbijgevlogen of, om het meer literair en met Malherbe's woorden te zeggen: "ils ont vécu, ce que vivent les roses, l'espace d'un matin".

Het verheugt mij dan ook ten zeerste hier vandaag zoveel gezagsdragers uit deze provincie bijeen te zien, samen met mijn familie, vrienden en naaste medewerkers. Velen onder U hebben in deze periode naast mij gestaan in goede, maar ook in kwade dagen.

Laat mij toe U allen vooreerst te danken voor uw aanwezigheid op de viering van dit 10-jarig ambtsjubileum: het is niet enkel een uiting van vriendschap en vertrouwen, doch het stemt mij tevens hoopvol voor morgen. Tevens druk ik mijn waardering uit voor allen die zich hebben ingezet bij de voorbereiding van deze plechtigheid; woorden en gedachten zijn steeds onvolmaakt leren ons de taal filosofen en er bestaat, volgens de Franse taalgeleerde Ménage, geen moeilijker taak dan goed te danken.

Vooreerst richt ik mij tot Baron d'Udekem d'Acoz, Voorzitter van de Provincieraad, die zo vriendelijk is geweest de huldetoespraken in te leiden; hij bezit de kunst om met een vleugje humor de zittingen te leiden, en dit met eerbied voor iedereen's rechten.

Mijn dank gaat ook naar de Ondervoorzitters, Sekretarissen, Quaestoren en alle Leden van de Raad. Toen ik U op 4 oktober 1979 toesprak, was het de eerste maal dat ik bij een provincieraadszitting aanwezig was. De talrijke zittingen die ik inmiddels heb bijgewoond hebben mij geleerd hoe U als verkozenen de polsslag van de bevolking vertolkt, en dit op de serene en voorname wijze die U allen siert. Als beraadslagend organisme van de provincie heeft de Raad op provinciaal vlak de volheid van bevoegdheid. De raadsleden nemen of steunen initiatieven. Het beslissingsproces - of beter nog het wordingsproces - is voor mij steeds boeiend.

Tevens dank ik de heer Hendrik Olivier die namens de Bestendige Deputatie het woord nam. Een goede verstandhouding met de Bestendige Deputatie kenmerkte het voorbije decennium; het behoort trouwens tot de tradities van het huis. De vergaderingen die elke donderdag plaatsvinden om het dagelijks bestuur van de provinciebelangen uit te werken, hebben een omvangrijke dagorde en omvatten beslissingen die vèrdragend kunnen zijn voor de individuele burger of voor een deelsektor van de bevolking. De bijdrage van eenieder, volgens de geëigende invalshoeken, is noodzakelijk om tot een goed besluit te komen. Steeds verlopen de zittingen in de beste verstandhouding tussen leden en voorzitter. De samenwerking met de vroegere en de huidige leden was en is gebaseerd op een vertrouwensrelatie, en dit vervult me met vreugde.

Het verheugt me tevens hier vandaag zoveel burgemeesters te kunnen ontmoeten, die zich dagelijks inzetten voor de behartiging van de gemeentelijke belangen. Zij moeten beslissingen nemen van allerlei aard, waaronder ook minder aangename. Mag ik hen tot troost de brief in herinnering brengen van Maréchal de Villars aan Lodewijk XIV: "Sire, il est souvent difficile de servir et de plaire à la fois".

Mijn oprechte dank gaat eveneens naar de heer Remi De Clerck, Provinciegriffier. Onze eerste contacten dateren van het eind van de jaren vijftig. Sinds 1979 bent U mijn voornaamste medewerker en raadsman. In U waardeer ik de objectiviteit en de nauwgezetheid waarmee U de dossiers afhandelt, maar tevens de vriendschap die U mij toedraagt. Via U dank ik ook alle medewerkers van de provincie: de rijks- en straks ook gewestambtenaren en de provincieambtenaren. In het laatste decennium is het niet gemakkelijk geweest uw taak naar behoren te vervullen. Ik verwijs hier enkel naar de hervorming van onze staatsinstelling, de uitbreiding van het takenpakket, de vermenigvuldiging van het aantal statuten, samengaan met een feitelijke reductie van het aantal beschikbare arbeidsuren. Telkens ik op uw medewerking een beroep deed, toonde U grote bereidwilligheid.

Mijn Kabinetschef, Mevrouw Nicole Danneels, en alle leden van mijn Kabinet, waardeer ik voor hun

voortreffelijke medewerking en hun voortdurende beschikbaarheid. Ik ben er mij van bewust dat dit laatste geen geringe last is.

Mijn dank gaat ook naar de kunstschilder Rik Vermeersch, hier aanwezig, voor de uitvoering van zijn opdracht. Van de uren, die ik samen met U en uw echtgenote heb doorgebracht, heb ik echt genoten.

M.M.,

De provincie West-Vlaanderen is mijn geografisch werkterrein geworden op 1 maart 1957, datum waarop ik als directeur van het Westvlaams Economisch Studiebureau in dienst trad.

Veel is sindsdien veranderd. In de jaren vijftig telde West-Vlaanderen 11 % van de rijksbevolking en 34 % van de arbeidsoverschotten onder de vorm van werkloosheid, grens- en seizoenarbeid. Met een konstant aandeel in de bevolking is dit laatste percentage gedaald tot 8 %.

De jaren zestig zijn op economisch vlak voor West-Vlaanderen gouden jaren geweest: intense industrialisering, ontwikkeling van het toerisme en van de havens, diversifikatie en reconversie in de landbouw.

Vanaf 1960 tot heden is de infrastructuur er met reuze schreden op vooruit gegaan, het onderwijsniveau van de jongeren opgetrokken en de vrije tijd van de bevolking toegenomen. Talrijke sociale voorzieningen kwamen tot stand en de levensstandaard verdubbelde.

Op heden is de werkloosheid echter nog steeds te hoog. Zij daalde weliswaar met 12.000 personen in 1988 en nogmaals 3.000 in 1989; slechts met een gelijklopende daling op korte termijn kunnen wij echter tot een aanvaardbare werkloosheidsdruk komen.

De gunstige economische evolutie is echter niet zonder schaduwzijden. Ik vraag slechts uw aandacht voor twee facetten, daarmee gepaard gaand: volgt de inzet van de medeburger met edelmoedigheid - de rijkdom van het hart - en de cultuur West-Vlaanderens grote voltige, om de titel te gebruiken waaronder Guido Declercq de grote veranderingen beschreef anno 1960 in "West-Vlaanderen Werkt". En is het verantwoord de toekomstige generaties te belasten met een verziekt leefmilieu?

Vandaag zijn hier talrijke lovende woorden gevallen; over mijn zwakke kanten heeft U de mantel der

vergetelheid gelegd; ik ben U voor beide dankbaar.

Sta mij toe in de hulde die U mij bracht, de personen te betrekken die een belangrijke rol hebben vervuld in mijn leven: mijn ouders, mijn echtgenote en kinderen die het avontuur hebben gedeeld van mijn actief leven, mijn onderwijzers, leraars en professoren, mijn familie en vrienden die mij advies verstrekten in moeilijke dagen, en allen die in mij vertrouwen hebben gesteld en mij aldus de mogelijkheid hebben gegeven mij in te zetten voor een boeiende opdracht. Sta mij toe tot slot ook een woord van dank te richten aan mijn voorganger Eregouverneur Baron Pierre van Outryve d'Ydewalle, die voor mij steeds een voorbeeld was en blijft van plicht en eer.

M.M.,

West-Vlaanderen is een provincie met grote verscheidenheid, doch eveneens grote eenheid. Ik weet dat ik op uw aller medewerking mag rekenen om de positieve verworvenheden van gisteren te bestendigen, onze structuren te verbeteren waar nodig, en een hoopvolle toekomst voor te bereiden voor de komende generaties, waarvoor mijn dank.

Mevrouw O. Vanneste, met kinderen, familie en vrienden luisteren aandachtig toe.

*Gouverneur Olivier Vanneste,
mijmerend over de afgelopen tien jaar...*

De academische zitting wordt gesloten met een Menuett van Georg Friedrich Händel door het Trio Watervliet. De erewijn wordt aangeboden in de Balkonzaal van het Provinciaal Hof waar de heer Gouverneur en mevrouw Olivier Vanneste de genodigden begroeten.

Aansluitend wordt in de Provincieraadzaal een uitgebreide receptie aangeboden, verzorgd door de Hotelschool Spermalie uit Brugge.